

МОНИКА СТОЯНОВА

КОНЧЕТО И СЛОНЧЕТО

chitanka.info

На слончето присмя се кончето:
— Ах, колко си дебело!
Заплака наскърбено слончето,
очички тъжно свело.

Не щеш ли, случи се на кончето
веднъж беда голяма.
Край старата гора под склончето
попадна в празна яма.

На помощ се притече жабата.
За кончето се трогна.
Но беше твърде слаба тя
и как да му помогне?

Дойдоха меца и сърничките.
Но тях пък страх ги хвана,
че може, без да искат, всичките
да паднат във капана.

Накрая появи се слончето.
То бързо се завтече.
С хобота си издърпа кончето,
а кончето му рече:

— Благодаря, прости обидата.
След храброто ти дело
разбрах, че е несправедлива тя.
Ти толкова си смело!

Повдигна слончето очичките
и кончето прегърна.
И по лицата пак на всичките
усмивката се върна.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.